

Kirkeministeren (Dahl): Paa det forelagte Forslag til Finanslov for Aaret 1926—27 findes paa Kirkeministeriets Budget en Tekstanmærkning, hvorved Kirkeministeren faar Bemyndigelse til af Kirkeligningen udenfor København og Frederiksberg at anvende et Beløb af indtil 200 000 Kr. til større Istandsættelsesarbejder og Restaureringer af selvejende Kirker. Adskillige ærede Medlemmer har omtalt denne Tekstanmærkning, og jeg skal derfor gøre nogle Bemærkninger til den.

Det er ikke Meningen med denne Anmærkning at sige, at dette Beløb skal bruges til Restaurering af de store, monumentale Kirker, dertil vilde det forholdsvis beskedne Beløb, der her anmodes om, lidet forslaa; jeg er ogsaa fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. N. Johan Laurson i, at disse monumentale Kirker foruden at være Kirkehuse ogsaa er betydningsfulde Folkemindesmærker, som hele Folket har Interesse i at faa holdt ved lige og faa opbevaret, og at det derfor er naturligt, at Staten paatager sig Udgiften ved Restaureringer og Hovedstandsættelser af dem. Men der indgaar hvert Aar til Kirkeministeriet ikke saa faa Andragender fra Bestyrelser for selvejende Kirker, navnlig Landsbykirker, om Hjælp af Statskassen til større Istandsættelsesarbejder, og jeg maa i mange Tilfælde indrømme, at det vilde være ønskeligt, om der kunde gives disse Kirker en Hjælp, da det vilde være en meget tung Byrdefor vedkommende Sogn, om det selv skulde udrede hele det Beløb, der er nødvendigt til Istandsættelsen. Paa den anden Side kan jeg imidlertid ikke gaa med til at stille Krav til Statskassen i saa Henseende, da Vedligeholdelsen af selvejende Kirker ifølge Lovgivningen helt paahviler det paagældende Sogns til Folkekirken hørende Beboere; jeg kan ikke gaa med til at bryde den Linie, som man har fulgt i de senere Aars Lovgivning, ikke mindst i Kirkelovene af 1922, at de folkekirkelige Udgifter udredes af Folkekirkens Medlemmer.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen brugte mange strenge Ord om dette Forhold. Dette undrer mig noget, da det ærede Medlem er en af Fædrene til Kirkelovene af 1922, og jeg troede, at han,

vidtskuende, som han er, i den Omstændighed, at Kirken i stødse stigende Grad blev selvunderholdende, saa et Middel til at komme frem mod det Maal, som er hans Ideal: Større Selvstændighed og Frihed for Kirken i dens Forhold til Staten.

Jeg kan altsaa ikke gaa med til, at en Udgift, som ifølge Lovgivningen paahviler Folkekirken, væltes over paa Staten. Derimod vil jeg anse det for ønskeligt, at den heromhandlede Udgift, som er af en saadan Art, at den bliver uforholdsmæssigt trykkende for et enkelt Sogn, fordeles paa hele Folkekirken, hvorved Trykket kommer til at føles mindre. Det er alene hertil, den paagældende Tekstanmærkning sigter, og jeg tillader mig derfor at anbefale den til dette høje Tings og det ærede Finansudvalgs velvillige Overvejelse.

Det er heller ikke noget helt nyt, som foreslaas ved denne Tekstanmærkning. I den gældende Lovgivning er der en Bestemmelse om, at i Tilfælde som de her nævnte skal formuende Kirker komme mindre formuende eller daarligt stillede Kirker til Hjælp. Nu har Forholdene imidlertid ført med sig, at der ingen formuende Kirker er mere, og følgelig kan denne Bestemmelse ikke anvendes. Jeg har derfor set mig om efter noget, der kunde træde i Stedet derfor, og har ment at finde det i det, jeg her har tilladt mig at foreslaa. Jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at da vi for et Par Aar siden vedtog en Lov om forskellige kirkelige Forhold paa Færøerne, var der i denne Lov netop en Bestemmelse af den Art, som omtales i denne Tekstanmærkning, saa noget helt nyt er det ikke, det har For tilfælde i den gældende Lovgivning.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen gjorde sig skyldig i en mærkelig Fejltagelse, idet han meget stærkt fremhævede, at Vedtagelsen af denne Tekstanmærkning vilde betyde en Forringelse af Præsternes Lønning; han brugte ligefrem det Udtryk, at disse Penge tages fra Præsterne. Dette er naturligvis ikke Tilfældet. Præsternes Løn er fastsat ved Lov og bliver hverken større eller mindre, hvis Tekstanmærkningen vedtages. Dens Vedtagelse betyder blot, at Kirkeministeren faar Bemyndigelse til udover det til